

ων δὲ, ἢ ἄλλως εἰς δημόσιον ἔξερχόμενος ἀγῶνα ἐλάμβανε παρ' αὐτῆς λόγον ἓνα, τὸν ὁποῖον ὤφειλεν ὡς σύνθημα νὰ προφέρει εἰς πᾶσαν ὥραν καὶ μάλιστα κινδύνου. Τὸν περιέβαλλε δὲ καὶ ἰδίαις χερσὶ τὸν ὄπλισμόν, παρευρισκομένη καὶ αὐτὴ πολλὰ εἰς τοὺς ἀγῶνας. Δηγούνται οἱ Ἰππῆταις τις ἀπᾶλλέ ποτε εἰς Παρισίους περιτειλιγμένος μακρὰν ἄλυσιν περὶ τοὺς βραχίονας καὶ τὰ σκέλη, τὴν ὁποίαν ὑπεσχέθη εἰς τὴν ἐρωμένην του νὰ διατηρήσῃ ἐπὶ πέντε ἔτη, ἂν ἐν τῷ διαστήματι τούτῳ δὲν ἤθελε νικηθῆ ὑπὸ τιος ἀνδρωτέρου Ἰππότου. Ἐπρόκάλεσε λοιπὸν διὰ κήρυκος εἰς ἀγῶνα πάντα Γάλλον ἰππότην, τοὺς ὁποίους πάντας καθ' ἓνα νίκησε, πλὴν τοῦ ἰσχυροῦ αὐτοῦ Σαιντρέως· οὗτος προσταχθεὶς ἀπὸ τῆς Δεσποίνης του ν' ἀγωνισθῆ, καὶ νικήσας ἐκείνῳ εἰς πᾶν εἶδος ἀγῶνος, τὸν ἔλυσεν ἀπὸ τὰ δεσμά του. Ἄλλος τις διδαχθεὶς ὑπὸ τῆς ἐρωμένης του ἵνα φέρῃ πρὸς αὐτὴν τὰς εἰκόνας τριακοντα ὥραιων νεοανιδῶν, τῶν ὁποίων τοὺς Ἰππῆτας νὰ νικήσῃ, περιέλθει ἀπὸ πόλεως εἰς πόλιν, καὶ νικήσας εὐτυχῶς τὸν ὄρισμένον ἀριθμὸν Ἰπποτῶν συνήθρῃσε τὰς εἰκόνας τῶν ἐρωμένων αὐτῶν, φερούσας καὶ τὸ ὄνομα ἐκάστης, καὶ ἐλθὼν τὰς κατέθεσε πρὸ τῶν ποδῶν τῆς δεσποίνης του. Ἀποτέλεσμα τούτων ὑπῆρξεν εἰς τοὺς μετὰ ταῦτα χρόνους ὁ μέγας καὶ ὑπερβολικὸς ἔρωσις τῶν Γάλλων καὶ Γερμανῶν, ὃς τις ἀπὸ σεμιῶ καὶ ἑταίρου μεταβλήθει εἰς ἄσπερνον καὶ ἀκατῆ, καὶ μετὰ τῆς ψώρας τῆς πολυτελείας μεταβᾶς καὶ εἰς τὴν Ἀνατολὴν ἀπὸ τῆς Ἀσίας ἔκαμε γῆρας εἰς τὸν πληθικισμόν, ἐξαιτίας προόδου. Εἴθε οἱ ἄλλοι ἀπορρόητοι τῶν Εὐρωπαϊκῶν κήρυκαί τῆς Ἀνατολῆς; νὰ ἐξωστράκιζον μακρὰν τῆς κωνουίας τῶν τα δύο ταῦτα τεκνα τῆς κακίας, ἄτινα ὡς σκόληξ γυνοῦρα κατατιτρώσκουσιν ὑγίαν καὶ θαλάσσιον, πρῶτα καταφέροντα τὸν ἄνθρωπον εἰς τὸν τάφον. Κ. Ι.

ΕΥΔΟΚΙΑΣ.

Εὐδοκίας, *Eudokia*, *Eudokious*. τὸ εἶλετο ἐπὶ τῶν ἡμετέρων Ἀυτοκρατόρων, ἔχουσα τὸνομα πιθανῶς ἀπὸ Εὐδοκίας, τῆς Ἀθηναίας, γυναικὸς Θεοδοσίου τοῦ Νεωτέρου, ἢ νῦν λεγομένη Ὀλωμανιστὶ *Τοκάτ*, πόλις τῆς Καπαδοκίας παρα τὸν Ἰνν ποταμὸν καὶ ἐπὶ τῆς μεγάλης ὁδοῦ τῆς ἐκ Χρυσουπόλεως εἰς Θεοδοσιούπολιν [Ἐρζερούμ], ἀπέχουσα ὀλίγον ἀπὸ Νεοκαισαρείας. Τινὲς ὑπέθεσαν, ὅτι τὸ νῦν *Τοκάτ* εἶναι τὸ τῶν Βυζαντινῶν Θώκατον. Ἀλλὰ τί παράδοξον, ἴαν το ὁ γένηται εἰς τὸ στόμα τῶν Ὀλωμανῶν, οἵτινες ἐκτὸς τῆς παραπροφορᾶς ταύτης τῶν συμφῶνων καὶ τῶν φωνηέντων, ἀπέκοψαν πολλάκις καὶ ὅλα κλήρους συλλαβῆς τῶν Ἑλληνικῶν τοπικῶν ὀνομάτων, ὡς εἰς τὸ Ἰκόνιον, Τακίβιζα, Μοφουσεσία κτλ, τὰ ὁποῖα οἱ Ὀλωμανοὶ προφέρουσι Κόνια, Κέβιζε, Μουσις κτλ. Ἐνδέχεται λοιπὸν καὶ τὸ ὄνομα *Τοκάτ* νὰ ἔγινεν ἀπὸ τῆς γενικῆς τοῦ Εὐδοκίας, ἤτοι *Εὐδοκεάδος*, *Τοκιάτ*, *Τοκάτ*,

Τὰ τελεῖτερα καὶ ἀκριβέτερα περὶ τῆς πόλεως ταύτης ἱστορικὰ τε καὶ γεωγραφικὰ παραλείπομεν εἰς τοὺς λόγιους τῶν Καπαδοκίων, καὶ τῶν Βυζαντινῶν, οἵτινες ἀναγινώσκοντες ἐπιμελῶς τοὺς λεγομένους Βυζαντινοὺς συγγραφεῖς καὶ τὰς κατὰ τὴν Μικρὰν Ἀσίαν πεποιηθήσεις τῶν Νεωτέρων δύνανται καὶ οφείλουσιν νὰ δημοσιεύωσι πρὸς γνῶσιν πάντων τὰς ἀναγκαίας ἱστορικὰς καὶ γεωγραφικὰς πληροφορίας καὶ εἰκασίας ἢ πικρατηρήσεις περὶ ἐκάστου μέρους τῶν κεντρικῶν μάλιστα ἐπαρχιῶν τῆς Μικρασίας, ὅπου ὑπάρχουσι πολλαὶ χριστιανικαὶ κοινότητες προημελημέναι καὶ λειψανδρῶσαι, καὶ ὅπου ἔχει τὸ Γένος πολτλήν καὶ ποικίλην ὠφέλειαν ἐντε τῶ νῦν καὶ ἐν τῷ μέλλοντι, ἐπειδὴ, ὡς εἶπομεν πολλάκις, ὁ τόπος οὗτος περὶ ἰερόμενος ἐκ τριῶν πλευρῶν ὑπὸ θαλάσσης καὶ ἐκ δύο ὑπὸ νησῶν, ὑπάρχει ἑκπαλαί, ὡς καὶ τὸ Βυζάντιον. κοινὴ ἀγορὰ καὶ τροφὸς τοῦ ἔθνους. Διὰ ταῦτα προσέει, καθὼς καὶ πᾶσαν ἄλλην συγγραφὴν, ἐσύμφερε νὰ ὑπάρχωιν ἐν Βυζαντίῳ καὶ Σμύρνῃ τοὺς ἕλκιστον πλουσίαι Βιβλιοθήκαι, περιεχούσαι πρὸ πάντων τ' ἀναγκαῖα συγγράμματα τῆς ἑθνικῆς ἡμῶν φιλολογίας, πάλαι καὶ νεότερα καὶ οἰαοδήποτε ὕλης.

Περὶ τοῦ *Τοκατίου* γράφομεν τινὰ, ὅτι τόσον διὰ τὴν ἀξιολογότητα τῆς ἐν αὐτῷ ἐμπορίας, ἢ ὅπια μεγάλη οὖσα πρότερον καὶ ποικίλη, ὀλιγόστευεν ἐπαισθητῶς ἐκ τινος χρόνου, ἀλλὰ τὸ πλέον διότι αὐτοῦ κατὰ τὸ πρῶτον ἔδοξε ὁ Νεοκαισαρείας μητροπολίτης, ἐκκλησιαστικῆς μεγάλης ἐπαρχίας, εἰς ἣν ὑπάρχοντα καὶ πολλὰ παρὰ εἰ τοῦ Πόντου πόλεις ἢ γῶραι, οἶον Θεμισκίρα, Ἰασόνιον, Οἰνὴ [Ὀύνια], Φαδιάνη [Βιτισκὰ καὶ Φάτσα] κτλ. Δεύτερον δὲ, διότι ὁ νῦν μητροπολίτης κύριος Ἀσύνιος, τὴν πατρίδα Καισαρείας, ἀνηρ λόγιος, φιλόσοφος, καὶ δραστήριος, θέλει ἐπιμεληθῆ ἀναμφιβόλως τὴν κοινὴν ὠφέλειαν τῆς ἐπαρχίας κατὰ τὰς προσδοκίας τῶν Χριστιανῶν, συνιστῶν ἐν αὐτῇ παιδείαν, χρησιμοθησαν μετ' εὐσεβείας καὶ φιλεργῆ καὶ φιλόκοινα ἦη καὶ τὴν κτήσιν καὶ ἐπιμέλειαν τῆς γῆς καὶ τῶν τοπικῶν τεχνῶν.

Ἡ πόλις Εὐδοκίας [*Τοκάτ*] κείται κατὰ τοῦ πρόποδας τοῦ ὄρους *Αἰθρου*, πρὸς τὴν ἐξοδὸν τινὸς αὐτοῦ στενοῦ καὶ παρα τὸ ποτάμιον τὸν *Σάρον*, γινόμενον εἰς τὸν Ἰνν [*Γεσίλμαρὰν*]. Περιέχει δὲ σημεριον μολὶς 300 οἰκογενεῖας Γραικικὰς, τεχνιτῶν, γεωπόνων, κτηματιῶν, καὶ ἐμπόρων, καὶ σχολεῖον κοινῶν γραμμάτων καὶ ἄλλο φιλολογικόν, ἀμελημένον, καὶ Ἐκκλησιᾶν μίαν, ὀπωροῦν καλῶν, τὸν Ἄγιον Νικόλαον. Οἱ Ἀρμένιοι αὐτοῦ εἶαι σχεδὸν πενταπλάσιοι τῶν Γραικῶν, οἱ δὲ Ὀλωμανοὶ εἶτι πλείονες.

Οἱ Εὐδοκιανοὶ ὁμογενεῖς ἡμῶν καὶ οἱ πησιῶν Νεοκαισαρείας, ἀμελήσαντες τὰ γράμματα χλευάζοντα ὡς ἀπαίδευτοι καὶ ἀγροῖκοι, μὴ αὐξανόμενοι οὔτε κατ' ἀρίθμῳ οὔτε κατὰ πλοῦτον, ἀλλὰ ἐξ ἐναντίας ἐλαττούμενοι δυστυχῶς. Εἶναι λοιπὸν χρέος πρὸ πάντων τοῦ ἀρχιερέως καὶ τοῦ ἱεροῦ κλήρου νὰ δώσωσι τὴν πρώτην ἀφορμὴν πρὸς πᾶσαν βελτίωσιν ἰδίως δὲ οἱ πρόκριτοι τῶν Εὐδοκιανῶν Γραικῶν ἄς ἐπιμεληθῶσι νὰ κτίσωσι καὶ συστήσωσι καλῶς προηρισμένον ἐν Σχολεῖον κορασιῶν κατὰ τὸ ἀξίειπαινον

παράδειγμα τῶν Τραπεζούντιων, προσκαλοῦντες καλὴν διδασκαλίαν. ἐπειδὴ ἡ προκοπὴ τῶν γυναικῶν εἶναι ἀναγκασιότατη καὶ διὰ τὴν ἄλλην τῆς κοινότητος πρόοδον καὶ προσέτι διὰ τὴν γλώσσαν, ἡ ὁποία σήμερον διὰ πολλοὺς λόγους εἰσαγεται κατ' ὀλίγον ἐκεῖ, ὅπου ἐγράθη κατὰ δημοτικὴν ὁμοίωσιν ἐκ καιρικῶν περιστάσεων παρεργόμενων. Ἐνωσιεῖται δὲ, ὅτι συγχρόνως πρέπει νὰ ἐγὼ καὶ ἡ ἀναγκαία κοινότης αὐτῆ διδάσκαλον Ἑλληνικὸν καὶ Βιβλιοθηκὴν τινα.

Περὶ τὴν Εὐδοκιάδα κατὰ διαφόρους ἀποστάσεις ἤσαν τὸ πάλαι αἱ πόλεις ἢ πολιτεῖαι Πίδα, Πιτωῦσα παρὰ τὸν Πιτωῦντα ποταμὸν καὶ ἄλλαι.

Ὡς τρία τέταρτα τῆς ὥρας ἀπὸ τῆς Εὐδοκιάδος πρὸς Λίβα, ἴσως εἰς τὴν θάλασσαν τῆς παλαιᾶς Πίδας κείνεται τὸ μοναστήριον τῆς Παναγίας [Κοιμησίας], περιφρέμενον ὑπὸ ἀφθόου ὕδατος, καὶ περιέχον μίαν τῶν φημιζόμενων εἰκωνῶν τοῦ Ἀποστόλου Λουκᾶ. Εἰς αὐτὸ ἔρχονται συνεχῶς κατὰ πόδας τὰς ἡμέρας τοῦ ἔτους, μάλιστα δὲ τὴν 15 Αὐγούστου, ὅτε πανηγυρίζει, πολλοὶ προσκυνοῦνται πνιγνοῦσθαι τῆς Καπαδοκίας, καὶ τοῦ Πόντου, ἐν οἷς καὶ Ἀρμένιοι τινες. Τοῦ μοναστηρίου τοῦτο ἔχει ὡς 40 κελιά καὶ 2 ἢ τρεῖς καλογέτους, καὶ πολλὴν γῆν ἰδιοκτήτην. τὴν πλείστην χερσιωμένην, τὴν ὅποιαν ἠδύνατο νὰ ἐκχερσώσῃ καὶ καλλιεργήσῃ ἡ Μονὴ ἐπιτυχῶς, προνοία τοῦ μητροπολίτου, φέρουσα καὶ καθιστώσα ἐπ' αὐτῆς γεωγούς καὶ κηπουροὺς Αἰγαιοπολίτας ἀπόρους. Ἐν τῷ μοναστηρίῳ τούτῳ, ὄντι Σταυροπληγικῶ, ὑπάρχει σήμερον, ὡς μανθάνομεν, καὶ διδάσκαλος καὶ πτωχομαθηταί. Περὶ δὲ αὐτὸ ὑπάρχουσι πολλὰ κτήματα, καὶ ἄλλο μοναστήριον τῶν Ἀρμενίων,

Ἡ δὲ Νευκαισάρεια, ἀπέχουσα 12 ὥρας ἀπὸ Εὐδοκιάδος, πρὸς Ἀνατολᾶς κατὰ τὴν ἀνατολικὴν τοῦ Λίθρου [Χασιδάγ] παρῶρειαν, περιέχει σήμερον, ὡς λέγουσι, μόλις 30 ὀρθοδόξων οἰκογενεάς. Ἀλλὰ πρὸς ἀνατολὰς αὐτῆς ὡς 1/2 ὥραν ὑπάρχει χωρίον Ἐργαστός, εἰς θέσιν χαρίεσσαν, ὅπου ἔρρουσι πολλὰ κτήματα αἱ Νευκαισαεῖς, κατοικοῦμενον δὲ ὑπὸ μόνων χριστιανῶν ὀρθοδόξων ὡς 50 οἰκογενεῶν, οἵτινες ἔρρουσι καὶ ἐκκλησίαν. Ἀλλὰ περὶ τούτων ἐπιφυλακτικώμεθα νὰ καλήσωμεν καὶ ἄλλοτε λεπτομερέστερον. I Γ. Δ

ΦΑΙΝΟΜΕΝΑ ΤΗΣ ὈΡΜΕΜΦΥΤΟΥ ΔΥΝΑΜΕΩΣ.

Ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς καθὼς καὶ πᾶν ζῶον ἔχουσιν ἔμφυτον τινα ὄρμην εἰς τὴν διατήρησίν των, καὶ εἰς τὸ νὰ διασωθῶσι τὸ εἶδος των, ἐγγεγραμμένην αὐτοῖς ὑπ' αὐτῆς τῆς φύσεως. Τὴν δύναμιν δὲ ταύτην οἱ ἀρχαῖοι καλοῦσιν ὄρμην, φυσικὴν δύναμιν, φυσικὴν ἀνάγκην, πρώτην ὄρμην κτλ, καὶ ὁ Κοραῖς ὄρμην ἔμφυτον, καὶ οἰνεώτεροι ὄρμην ἔμφυτον.

Εἰς τὰ Ζῶα λοιπὸν παρατηροῦνται τὰ φαινόμενα τοῦ ὄρμεμφύτου, ὅπερ διδάσκει αὐτὰ ἄνευ διδασκαλίας νὰ πλησιάζωσιν εἰς τὸ ὠφέλιμον, ἢ ἀ-

ποφεύγωσι τὸ βλαβερὸν, νὰ κατασκευάζωσι τεχνικῶς πως τὰς ἀρμοδίαις πρὸς τὴν ὑπερξίν των φωλεῶς κτλ, κτλ.

Ἐντοῦθα δὲν θέλομεν ἰνυφίρει τὰς λεπτολόγους συζητήσεις τῶν σοφῶν ἐπὶ τῷ ἀντικειμένῳ τούτῳ, ἀλλὰ περίεργά τινα φαινόμενα, ἐξ ὧν ἐκεῖνοι ἀναφέρουσιν εἰς τὰς περὶ τούτου πραγματικαίας των

—Ζωολόγος τις εἶχεν ἀποκόψει ἐπιτηδῆς τὰ κερὰ τινος μῆρουκος. Τότε οἱ ὀμφολοὶ τοῦ μῆρουκος προσήρχοντο ἀλληλοδιαδίχως καὶ ἔλειγον τὸ μέτρον, ὅθεν ἀπεκόπησαν τὰ κερὰτα, ἐπιχέοντες ἐκ τοῦ στόματός των καὶ τινα ὕλην ὑγρὰν λευκαίην. Τὸ φαινόμενον τοῦτο εἶναι συμπίπτει τῷ ὄρμεμφύτῳ, ἦτοι ὁμοίωσιν τῆς τοῦ ζώου πρὸς τὴν ἀνθρωπίνην ψυχῆν.

—Ὁ καλούμενος ὑπέρυτρος μῆρουκος κινεῖ πόλεμον κατ' ἄλλου εἶδους, ἴσως καλεῖται ὑπόμελος. Τὸ πρῶτον λοιπὸν εἶδος ἐξερχεται εἰς τακτικὴν ἐκστρατείαν κατὰ τῆς κτηνίας τοῦ δευτέρου, καὶ κύριος αὐτῆς γενόμενος ἀρπάζει τὰ ὠὰ ἐκεῖνα, ἐξ ὧν γενῶνται οἱ ἐργάται μῆρουκος, τὰ φέροι εἰς τὴν φωλεάν αὐτοῦ, τὰ ἀναπτύσσει, καὶ τοὺς ἐν-εὐθεν γεννωμένους μεταχειρίζεται ὡς δούλους καὶ εἰς τὴν ἐσωτερικὴν καὶ εἰς τὴν ἐξωτερικὴν ἐργασίαν.

—Φυσιολόγος τις εἶχε γαλῆν, τὴν ὅποιαν εἶχε συνειθίσει, ἅμα τῇ ἐδεικνύει τὴν βίβδον του, νὰ ὑπερπηθᾷ αὐτὴν, λαμβάνουσα βραβεῖον γάλα' μετὰ πολλὰς λοιπὸν τοιοῦτας ἰσκήσεις, ἡ γαλῆ εἰς τὴν προτρωρισμένην ὥραν προσήρχετο εἰς τὸν κύριόν της, ἐξηπλοῦτο ἐπὶ γῆς, διὰ παντοῦ κινήσεων καὶ στροφῶν. ἅμα δὲ τέλος πάντων ἐκεῖνος ἔστρεψε τοὺς ὀφθαλμοὺς πρὸς αὐτὴν, εὐθέως ἔστρεψεν αὐτὴ πρὸς τὸ μέρος, ὅπου ἔκειτο ἡ βίβδος, ζητοῦσα τρόπον τινα τὸ συνήθες ἔργον. Ὅσακις δὲ ὁ κύριός της δὲν εἶδε προσοχὴν ἐξ ἀσχολίας, ἡ γαλῆ τότε βρυχνομένη ἔφυγε καὶ δὲν ἐπέστρεφεν, οὐδὲ ἀφῶν τὴν ἐκάλεν ὁ κύριός της.

—Εἰς Ἐλέφαντα κεκλεισμένον ἐν τῷ βοτανικῷ τῶν Παρισίων κήπῳ συχνάκις μινρὸν παιδίον ἔρριπτε διὰ τῶν σιδηρῶν κιγκλιδῶν τροφήν' ἐπειδὴ δὲ τοῦ Ἐλεφάντος ἡ πρὸς τοὺς δὲν ἔφθανε μέχρι τοῦ μέρους, ὅπου ἐπιπτεν ἡ τροφή, ὁ Ἐλέφας ἐπροσπάθησε καὶ ἤνοιξε τρύπαν ἐπὶ τοῦ πλησιεστέρου τοίχου, ὅθεν τάχα νὰ τῷ ρίπτεται ἡ τροφή. Τὴν ἐπιπύσαν τὸ παιδίον σὺν, παρουσίας καὶ τῆς μητρός του, διαβαῖνον ἐκεῖθεν, ἠθέλησε κατὰ τὴν συνήθειαν νὰ ρίψῃ τροφήν' ὁ Ἐλέφας ἴστατο ἔτοιμος νὰ τὴν δεχθῆ. Ἀλλ' ἡ μήτηρ τοῦ παιδίου παρεκίνησεν αὐτὸ νὰ ὑπάγῃ ἀπὸ τὸ μέρος, ὅπου ἦτον ἡ τρύπα. Μόλις τὸ ἤκουσεν ὁ Ἐλέφας, καὶ πρὶν ἀκόμη μετακινήθῃ τὸ παιδίον, αὐτὸς ἔδραμε πρὸς ἐκεῖνο τὸ μέρος, ὅπου μετὰ ταῦτα ἦλθε καὶ αὐτό.

—Κυνηγός τις ἰδὼν ποτε αἰγάγρους ἐν σπηλαίῳ,